

DET TALTE ORD GÆLDER

Klima-, energi- og bygningsministerens besvarelse af samrådsspørgsmål A om formål med og effekt af ændring i planloven i Folketingets Miljøudvalg den 16. december 2014

Klima- og Byggepolitisk
Kontor

12. december 2014

J nr. 2014-3135

/ TRLHA

Energistyrelsen

J nr. [XXX]

Ref. AGJ/NBV/BOS/HEA

Samrådsspørgsmål A:

Vil ministeren redegøre for formålet med at fjerne muligheden for, at kommunerne kan stille krav om lavenergibebyggelse i lokalplanerne, og hvad ministeren mener konsekvenserne vil være for klima og miljø af, at denne mulighed fjernes?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Tak for det. Og tak for spørgsmålet. Det berører jo to vigtige emner på mit ressortområde; arbejdet for en energieffektiv bygningsmasse og indsatsen for at forenkle reguleringen i byggeriet. Og det er jo grundlæggende et spænd mellem de er to ting, vi har med at gøre.

Bygninger står for ca. 40 pct. af Danmarks samlede energiforbrug, og det er et sted, hvor vi omkostningseffektivt kan sætte ind. Derfor

har regeringen stor fokus på at mindske bygningers energiforbrug – både i nybyggeri og i den eksisterende bygningsmasse, selvfølgelig.

Det langsigtede arbejde med opgradering af bygningsreglementet er en løftestang for lavenergibyggeriet, en stor én. Vi har løbende strammet energikravene, og nye bygninger i dag bruger meget mindre energi end for nogle få år siden. I 2020, der vil nye bygninger bruge 75 pct. mindre energi end en ny bygning gjorde i 2006, og det er aftalt i en energiaftale fra 2008, så på bare 14 år er kravene til nybyggeri altså skærpet, så varmebehovet kun vil være en fjerdedel i forhold til tidligere.

Vores energirenovationsstrategi, regeringens energirenovationsstrategi for eksisterende bygninger, som blev lanceret i maj i år, det er et andet centralt virkemiddel til at mindske energiforbruget i bygninger. Vi forventer, at strategien vil føre til en 35 pct. reduktion af varmebehovet til opvarmning og varmt vand i de eksisterende bygninger i 2050, i forhold til i 2011. Altså, de bygninger der står der nu, kommer til at bruge en tredjedel mindre i 2050 på grund af energirenovationsstrategien.

Og med byggepolitisk strategi, der blev lanceret i november i år, der tager vi nogle flere initiativer for at fremme et byggeri, der er gearet

til bæredygtighed og energieffektivitet – ligesom byggepolitisk strategi også tager en række initiativer til forenklet regulering i byggeriet. Og vi ved, at forskelligartede og uigennemsigtige regler er en hindring for effektivt byggeri, og derfor lægger jeg med byggepolitisk strategi også op til, at vi skal forenkle regelgrundlaget. Det skal simpelthen være enklere.

Så jeg synes, at den lovændring, Miljøministeren fremsætter, som skal sikre, at byggeriet fremadrettet kun bliver reguleret ét sted – nemlig i bygningsreglementet – ligger rigtig godt i tråd med denne indsats.

Vi får også indikationer, der siger, at der vil være økonomiske besparelser forbundet med denne lovændring, så jeg synes ikke, der er tvivl om, det er det rigtige at gøre.

Når vi i 2015 strammer energikravene endnu en tand og gør 2015-klassen obligatorisk, så er vi tæt på at være i mål med at reducere nye bygningers energiforbrug til det niveau, vi gerne vil være.

Kommunernes adgang til at fastlægge særlige krav til nye bygninger bliver derfor fremadrettet af mindre betydning for udbredelsen af lavenergibyggeriet i Danmark. Jeg forventer

også, at ændringen vil have begrænset effekt på miljø og klima.

Det skyldes, at når 2015-klassens skærpede energikrav bliver til nationalt minimumskrav fra udgangen af 2015, ville kommunerne, selv uden lovændringen, fremover kun have mulighed for at stille lokalplanskrav om 2020-klassen men ikke om 2015, den er der under alle omstændigheder.

Forskellen mellem 2015 til 2020-klassen er mest øget anvendelse af VE i bygningen i 2020-klassen. Reguleringen af VE er et emne, der efter min opfattelse ikke egner sig til at blive fastsat lokalt, det bør ske gennem en samlet nationale energiplanlægning. Jeg synes at netop det, at vi kommer op på en national 2015-klasse, det er det, der er vigtigt for mig.

Lovændringen ændrer ikke ved den enkelte bygherres mulighed for at vælge at bygge efter en frivillig lavenergiklasse. Det vil sige, hvis man som bygherre har lyst til det, så må man gerne vælge en anden lavenergiklasse. Det gælder for øvrigt også kommunalt byggeri. Det vil sige, det er ikke et spørgsmål om, at kommunen ikke selv må sige, at vi ønsker at bygge til fx 2020 eller en strammere klasse.

Den mulighed er der stadigvæk, og den er jo et centralt virkemiddel for at fremme lavenergibyggeriet. Fremover vil det bare være bygherren selv, der af forskellige årsager vælger, at han gerne vil betale de meromkostninger, som følger af lavenergiklassen. Og som tallene viser, så bliver muligheden allerede brugt af branchen, fordi i 2013 der var 37 pct. af det færdigmeldte etageareal opført efter de frivillige lavenergiklasser hhv. 2015 eller 2020.

Jeg synes det er fornuftigt, at byggeriet fremover kan forholde sig til én, samlet ambitiøs national standard. Det fjerner nemlig barrierer for de virksomheder, der skal være med til at drive den bæredygtige omstilling af byggeriet. Dette er efterspurgt af hhv. Dansk Industri og Dansk Byggeri.

Variation på tværs af kommunerne kan i nogle tilfælde være problematisk for virksomheder, som arbejder med standardiseret byggeri, og det kan være medvirkende til at fordyre byggeriet. Én fælles ambitiøs standard vil også i større grad understøtte et bredere marked for udvikling af klimavenlige løsninger indenfor byggeriet.

Så lovforslaget er i tråd med regeringens ambition om en effektiv og gennemskuelig

regulering men også med vores ambition om et stadigt mere klimavenligt byggeri.

Så når vi ønsker at fjerne bestemmelsen i planloven, så er det ikke et udtryk for, at regeringens ambitioner på bygnings- og klimaområdet er svækket. Det er klart, at der vil være en effekt, som ikke er kvantificeret. Givetvis ikke nogen stor effekt, fordi vi kommer op i denne her 2015-klasse. Til gengæld er der så, på den anden side, en forenkling. Det rokker nu heller ikke ved de overordnede klimamålsætninger, det vil sige vi har stadig som mål at reducere vores samlede udledninger med 40 pct. i 2020 ift. 1990.

Der er under det mål nogle forskydninger i positiv og negativ retning, men det er ikke et udtryk for, at vi giver køb på vores samlede klimapolitik, det er ikke et udtryk for, at vi giver køb på vores samlede bygningspolitik. Det her er bare et *trade off* mellem et forenklingsønske det ene sted og så formentlig en lille, men ikke kvantificeret, mindre reduktion end man ellers ville have set.